

ЗМІСТ

ББК 67.300я43
УДК 342.7(063)
П 68

і «Правове регулювання суспільних відносин: актуальні проблеми та вимоги сьогодення»: Матеріали міжнародної науково-практичної конференції, м. Запоріжжя, 26-27 вересня 2014 року. - Запоріжжя : Запорізька міська громадська організація «Істина», 2014. - 120 с.

У матеріалах представлено стислий виклад доповідей і повідомлень, поданих на міжнародну науково-практичну конференцію «Правове регулювання суспільних відносин: актуальні проблеми та вимоги сьогодення», яка була організована Запорізькою міською громадською організацією «Істина» 26-27 вересня 2014 року у м. Запоріжжя.

ББК 67.300я43
УДК 342.7(063)

НАПРЯМ 1. ІСТОРІЯ ТА ТЕОРІЯ ДЕРЖАВИ ТА ПРАВА, ФІЛОСОФІЯ ПРАВА	
ЮРИДИЧНА ПРОФЕСІЯ І ЮРИДИЧНА ОСВІТА	
В СИСТЕМІ ПРАВОВОГО ЖИТТЯ СУСПІЛЬСТВА (ДОСВІД ФРН)	
Проскурняк О. Г.....	5
КЛАСИФІКАЦІЯ ФАКТОРІВ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ	
НА ЕФЕКТИВНІСТЬ ЗАКОНОДАВСТВА	
Червінська Н. В.....	9
НАПРЯМ 2. КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО, МІЖНАРОДНЕ ПУБЛІЧНЕ ПРАВО	
ПОСЯГАННЯ НА ОСОБИСТІ ПРАВА І СВОБОДИ ЛЮДИНИ	
ПРИ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ: ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ	
Бровко Н. І.....	14
ГАРАНТІЇ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ	
Запорожець Т. Ю.....	18
КОНСТИТУЦІЙНИЙ ПРОЦЕС У НЕЗАЛЕЖНІЙ УКРАЇНІ	
Пармакова А. Г.....	21
ТРАНСФОРМАЦІЇ ВИБОРЧИХ СИСТЕМ УКРАЇНИ	
Шевченко Є. О.....	25
НАПРЯМ 3. ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС, СІМЕЙНЕ ПРАВО,	
ЖИТЛОВЕ ПРАВО, МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО	
ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ СПАДКУВАННЯ МАЙНА	
НЕПОВНОЛІТНИМИ ТА МАЛОЛІТНИМИ ОСОБАМИ	
А-їїн М. С.....	30
ЮРИДИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ДОГОВОРУ	
ПРО ЗМІНУ ЧЕРГОВОСТІ ПРАВА НА СПАДКУВАННЯ	
Бавінов С. І.....	34
ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ВИЗНАЧЕННЯ РОЗМІРУ	
ВІДШКОДУВАННЯ ШКОДИ НЕПОВНОЛІТНІЙ ОСОБИ	
ПРИ ВТРАТІ ПРАЦЕЗДАТНОСТІ	
Боторова Я. Є.....	37
ОСОБЛИВОСТІ ВІДШКОДУВАННЯ ШКОДИ.	
ЗАВДАНОЇ ЗДОРОВ'Ю МАЛОЛІТНИХ І НЕПОВНОЛІТНИХ ОСІБ	
Гончаров І. Ю.....	42
ДО ПИТАННЯ ПРО НЕДІЙСНІСТЬ ГОСПОДАРСЬКОГО ДОГОВОРУ	
Давидова І. В.....	46
ДО ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ СУБ'ЄКТІВ ПРАВОЧИНІВ.	
ЯКІ ВЧИНЯЮТЬСЯ З МАЙНОМ, ПЕРЕДАНИМ У ДОВІРЧУ ВЛАСНІСТЬ	
Некіт К. Г.....	48
ОСОБЛИВОСТІ УКЛАДЕННЯ ДОГОВОРІВ ПОЗИКИ ТА ПОЗИЧКИ	
Немченко С. С.....	51
НАДАННЯ НЕПОВНОЛІТНИМ ОСОБАМ	
ПОВНОЇ ЦИВІЛЬНОЇ ДІЄЗДАТНОСТІ	
Рикуш А. Ю.....	53
НАПРЯМ 4. ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС	
ВОПРОСЫ ПОВЫШЕНИЯ ЭФФЕКТИВНОСТИ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ	
ПУБЛИЧНОЙ СОБСТВЕННОСТИ УЧЕБНЫМИ ЗАВЕДЕНИЯМИ	
Деревинко Б. В.....	58

НАПРЯМ 5. ТРУДОВЕ ПРАВО, ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	
ЩОДО ПРОБЛЕМ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ	
ВИПРОБУВАННЯ ПРИ ПРИЙНЯТТІ НА РОБОТУ	
Ждан М. Д.....	61
ПРАВОВОЙ АНАЛІЗ ОСУЩЕСТВЛЕННЯ ТЕНДЕРНОГО АУДИТА	
И МЕЖДУНАРОДНОЙ ОРГАНИЗАЦИИ ТРУДА	
И ОЦЕНКА ЕГО ЭФФЕКТИВНОСТИ	
Ибрахим Суфий Саад Ибрахим.....	66
НАПРЯМ 6. ЕКОЛОГІЧНЕ, ЗЕМЕЛЬНЕ, АГРАРНЕ ПРАВО	
ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН В КНР	
Кваша В. М.....	71
НАПРЯМ 7. АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС,	
ФІНАНСОВЕ, ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО	
ЩОДО ПИТАННЯ МІСЦЯ ДЕРЖАВНОЇ ЛІСОВОЇ ОХОРОНИ	
В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ПОЖЕЖНОЇ БЕЗПЕКИ В ЛІСАХ УКРАЇНИ	
І у.іак О. В., Сидоренко О. В.....	75
ЕВОЛЮЦІЯ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ	
ФІНАНСУВАННЯ БЕЗОПЛАТНОЇ ПРАВОВОЇ ДОПОМОГИ В УКРАЇНІ	
(ірош Д. М.....	79
МІСЦЕ ВИЩИХ МОРСЬКИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ В СИСТЕМІ МОРСЬКОЇ	
ДОКТРИНИ РОЗВИТКУ УКРАЇНИ: АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ	
Слепчяко О. О.....	83
ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ ЮРИСДИКЦІЇ ТА ПРЕДМЕТНОЇ ПІДСУДНОСТІ	
СПРАВ З ПРИВОДУ ОСКАРЖЕННЯ РІШЕНЬ. ДІЙ ЧИ БЕЗДІЯЛЬНОСТІ І	
ДЕРЖАВНИХ ВИКОНАВЦІВ	
Шумейко І. П.....	88
НАПРЯМ 8. КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО,	
КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО, КРИМІНОЛОГІЯ	
ДО ПИТАННЯ ПРО КРИМІНАЛЬНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ	
ЗА ЗАВІДОМО НЕЗАКОННЕ ЗАТРИМАННЯ	
Палим Л. М.....	93
ОФФШОРНЫЕ: ЗОНЫ КАК СПОСОБ УКЛОНЕНИЯ ОТ УПЛАТЫ НАЛОГОВ	
Саасскул А. В.....	97
(И, (КТИВНА СТОРОНА ТА СУБ'ЕКТИВНА СТОРОНА	
ЗЛОЧИНУ ПОРУШЕННЯ ПРАВИЛ ОХОРОНИ ВОД	
Серета Б. Л.....	100
РУСЬКА ПРАВДА-ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ	
НОРМ МІСТИ ГУТУ ПРИЧЕТНОСТІ ДО ЗЛОЧИНУ	
Смушак О. М.....	104
НАПРЯМ Ч. КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС, КРИМІНАЛІСТИКА	
ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ УЧАСТІ ПРОКУРОРА У ПЕРЕГЛЯДІ СУДОВИХ	
ГІПШ ІІ, V КРИМІНАЛЬНИХ ПРОВАДЖЕННЯХ ЩОДО НЕПОВНОЛІТНІХ	
і о іуєва к. і.....	108
П \ І \ РІП КОЛЕКЦІЇ, ЇХ НАУКОВІ ТА ПРОЦЕСУАЛЬНІ АСПЕКТИ	
ФОРМУВАННЯ І ВИКОРИСТАННЯ В РОЗСЛІДУВАННІ ЗЛОЧИНІВ	
КадукС В.....	111
СУТНІСТЬ ЖУРНАЛІСТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	
і \ п ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ В УКРАЇНІ	
Мацола Л. А.....	116

НАПРЯМ 1. ІСТОРІЯ ТА ТЕОРІЯ ДЕРЖАВИ ТА ПРАВА, ФІЛОСОФІЯ ПРАВА

ЮРИДИЧНА ПРОФЕСІЯ І ЮРИДИЧНА ОСВІТА В СИСТЕМІ ПРАВОВОГО ЖИТТЯ СУСПІЛЬСТВА (ДОСВІД ФРН)

ПРОСКУРНЯК О. Г.

*здобувач кафедри теорії та історії держави і права
Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича
м. Чернівці. Україна*

Юридична освіта займає одне з пріоритетних місць в освітніх системах майже всіх країн і має характерні для них риси. Однією з таких характерних рис є різноманітність, котра, незважаючи на певні недоліки, має плюсом постійне бажання готувати юристів краще. У світі переважає визнання різноманітності (а не одноманітності), як різновиду суспільної цінності, як умови оптимальних темпів прогресу в будь-якій, в тому числі і вузівській педагогічній справі. Не менш важливою рисою європейського та, зокрема, німецького досвіду є інтеграційні тенденції, прагнення до зближення, узгодження різних підходів, розробки міжнародних стандартів освіти, що забезпечували б взаємне визнання дипломів і присудження міжнародних дипломів.

Сьогодні багато говориться про «європейську юридичну освіту». Що це таке? Деякі риси цієї освіти позначились вже досить чітко. По-перше, це освіта, яка відповідає стандартам, визаним державами - членами ЄС. По-друге, це єдині критерії оцінки рівня знань студентів. По-третє, це «європейський» навчальний план, в якому акцентовані транснаціональні і європейські елементи в національних курсах права і значна увага приділяється вивченню власне європейського, тобто наднаціонального права. По-четверте, це поєднання різноманітності та індивідуалізації навчання.

Однак європеїзація юридичної освіти - це тривалий процес. На сьогодні можна констатувати проходження етапу вищлення «європейських» елементів у національних навчальних планах, програмах, методиках, тобто не уніфікації, а зближення різних національних моделей юридичної освіти.

3. Кримінальне право України: Особлива частина : підручник / Ю. В. Баулін, В. І. Борисов, В. І. Тютюгін та ін. ; за ред. В. В. Сташиса, В. Я. Тація. — 4-те вид., переробл. і допов. - Х. : Право, 2010. — 608 с.
4. Водний кодекс України: Верховна Рада України; Кодекс України, Закон, Кодекс від 06. 06. 1995, № 213 / 95- ВР (зі змінами) // Офіційний сайт Верховної Ради України - <http://zakon4.rada.gov.ua/>.
5. ППВСУ «Про судову практику у справах про злочини та інші правопорушення проти довілля» від 10 грудня, 2004 № 17 // <http://www.secourt.gov.Ua/clients/vs.nsf/0/5347EB4BB4376CC8C2256F8500533821?OpenDocument&CollapseView&RestrictToCategory=5347EB4BB4376CC8C2256F8500533821&Coipi=500&>

РУСЬКА ПРАВДА - ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ НОРМ ІНСТИТУТУ ПРИЧЕТНОСТІ ДО ЗЛОЧИНУ

СМУШАК О. М.

векіі́дич

Юридичний інститут

Прикарпатського національного університету

імені Василя Стефаника

м. Івано-Франківськ, Україна

* >

Важливе значення в розвитку інституту причетності відіграла Руська Правда, яка вважалася першим письмовим збірником правових звичаїв, постанов, виділених із княжих уставів і судових рішень. Руська правда містила в собі норми, які закріплювали привілейоване становище панівного класу, зокрема феодалів та їх оточення. Даний правовий акт став нам відомим завдяки спискам, які виникли внаслідок кодифікації права, яка проходила на Русі у декілька етапів. Руська Правда, мала три редакції: Коротка Правда, Поширена Правда та Скорочена Правда.

Кримінально-правова політика чітко простежується в нормах цієї надзвичайно важливої пам'ятки права, яка зробила незрівнянний вплив не тільки на подальше українське кримінальне законодавство, але і на законодавство інших слов'янських країн - Росії, Польщі, а також Литви.

У цьому нормативному документі чітко простежуються елементи вирішення завдань кримінально-правової політики - закладаються підвалини ряду інститутів кримінального права, даються перші дефініції, здійснюється

перша, звичайно, на елементарному рівні, структуризація заборонених видів поведінки - злочинів. Вперше була проведена ув'язка норм матеріального і процесуального кримінального права а також норм які сьогодні можна віднести до кримінально-виконавчих.

Можна констатувати появу у Руській Правді зачатків інституту співучасті в злочині - розглядаються питання відповідальності за підбурення до злочину, виділяються форми співучасті [!, с. 70-71].

Аналізуючи дане джерело, звичайно ми не знайдемо згадки про причетність до злочину, але в статті 11 Короткої Правди та статті 32 Поширеної Правди зазначала відповідальність за незаконне користування чужим майном, привласнення загублених коней, зброї, одягу, приховування біглих холопів [1, с. 70].

Аналізуючи положення Руської Правди можна зазначити, що причиною встановлення відповідальності за приховування злочинця є прагнення держави припинити дію звичаю, який перешкоджає покаранню злочинця, згідно якого винний, який скоював злочин, та якого переслідують родичі вбитого, міг шукати заступництво і захист у своїх родичів. Саме ст. 77 Поширеної редакції Руської правди констатує існування такого звичаю.

Особливістю законодавчого регулювання причетності в даний період було те, що причетність розглядалась тут, як один із видів співучасті, причетні особи підлягали покаранню нарівні із співучасниками. Підтвердженням цього є норми, які закріплені в ст. 132 Поширеної Правди, якщо разом з головним винуватцем-холопом кради або захоували плоди злочину вільні люди, то вони «в продажє князю».

В даний період часу було каране лише приховування, яке вчинене умисно, зокрема це положення міститься в статті 115 Розширеної редакції, де зазначається, що приховування холопа-утікача по незнанню про його становище не карається, якщо його приховувач підтвердить своє незнання присягою [3, с. 124].

Па рівні з індивідуальною відповідальністю за приховування, яке вчинене умисно, в ст. 20 Короткої редакції Руської Правди встановлює відповідальність общини за приховування вбивці. Відповідальність общини за приховування була зумовлена більшою суспільною небезпечністю в порівнянні з індивідуальним приховуванням, оскільки воно залучало більше осіб.

В статті 37 Поширеної Правди вперше зазначається таке діяння, як придбання майна здобутого злочинним шляхом [3, с. 66]. Зокрема, у ст. 37 зазначено: «Хто купив на ринку що-небудь крадене: коня, одяг або худобу.

той повинен представити як свідків двох вільних людей або торгові мита збиральника (митника); якщо при цьому виявиться, що він не знав, у кого купив річ, тим свідкам іти за нього до присяги, а позивачеві взяти свою річ і з пропалим при речі розпрощатися, відповідачеві розпрощатися з заплаченими за неї грошима, тому що він не знає у кого купив річ...» [4, с. 379].

Крім того в ст.ст. 118, 121 зазначеної редакції Руської Правди містила норми відповідальності за придбання викраденого. В ст. 118 зазначено: «Якщо хто купить чужого (утікача) холопа через невідання, тоді першому господарю потрібно взяти холопа, а тому (хто купив холопа) взяти свої гроші, присягнути, що купив через невідання; якщо купив знаючи (про його холопство), то гроші його нехай пропадають». У відповідності до ст. 121 «Якщо холоп обкраде кого-небудь, то господареві викупити його або видати (разом із тим), з ким (він) крав, а дружину і дітей (видавати) не потрібно; але якщо (вони) крали й ховали (крадене місце) з ним, то господар всіх їх видає; якщо ж із них крали і ховали (крадене) вільні (люди), то вони (платять) князеві штраф» [5, с. 26-27].

Підсумовуючи викладене, можна зазначити, що Руська Правда вміщує в собі норми, які встановлюють відповідальність за причетність та співучасть у злочині.

Таким чином, вже на ранніх етапах розвитку кримінального права одним із основних завдань виступало попередження злочинності. Це було зумовлено тим, що діяння причетних осіб створювали сприятливі умови для здійснення злочинної діяльності іншими особами, сприяло приховуванню злочинів та злочинця, чи добутого злочинним шляхом майна. У зв'язку з цим встановлення відповідальності за діяльність причетних до злочину осіб, позитивно впливало на попередження вчиненню злочинів.

Список літератури:

1. Фріс П.Л. Кримінально правова політика Української держави: теоретичні, історичні та правові проблеми [Текст] / П. Л. Фріс. - К. : Атіка, 2005. - 332 с.
2. Історія держави та права України. Частина I. Підручник для юридичних вищих навчальних закладів і факультетів / [А.Й. Рогожин, М.М. Страхов, В.Д. Гончаренко та ін]. - Х.: Основи, 1993. - 432 с.
3. Мельник М.І. Кримінальне право України : Загальна частина. Підручник / М.І Мельник, В. А. Клименко. - К.: Атіка, 2008. - 376 с.

4. Правда Русская. В 2-х томах. Т. 2.: Комментарии / [сост. : Б.В. Александров, В.Г. Гейман, Г.Е. Кочин, Н.Ф. Лавров и Б.А. Романов]; [под ред. БД. Грекова]. - М.-Л. : Изд. АН СССР, 1947. - 862 с.
5. Історія розвитку кримінального законодавства щодо причетності до злочину на території України : [монограф] : / А.С. Беніцький ; МВС України, Луган. держ. ун-т внутр. справ ім. Е.О. Дідоренка. - Луганськ : СПД Резников В.С., 2013. - 340 с.